

lidt paa Hatten og gjorde en Undskyldning, fordi han var gaaet gennem Haven.

Derpaa spurgte han, om Jægermesteren var at faa i Tale.

»Min Mand er ikke hjemme i Øjeblikket. Men maaske er det noget, jeg kan sige ham.«

Den Fremmede kom nærmere.

»Jo Tak — dersom De vil have den Ulejlighed.«

»Er det ikke Pastor Gaardbo?«

»Jo«.

»Vil De ikke tage Plads?«

Fru Vilhelmine forestillede. Præsten løftede igen lidt paa Hatten og satte sig.

Han var en yngre Mand med et smukt, skægløst Ansigt, der fik Karakter af et Par lyseblaa Øjne. Jytte lagde Mærke til, at hans Hænder var mærkeligt grove for en Præst, hans Paaklædning skødesløs. Frakken var blank under Albuen, Straahatten af billigste Sort, det sorte Slips tyndt som et Bændel.

»De veed maaske, at Deres Mand igen iaar har været saa venlig at overlade Ungdomsforeningen Festpladsen i Strige Skov til et folkeligt Møde — det er paa Onsdag otte Dage. Det har hele Tiden været Meningen, at det i Aar delvis skulde være et politisk Møde paa Grund af Valget, og vi har allerede for nogen Tid siden truffet Aftale med Jægermesteren om Rejsning af Talerstolen og Indretning af Vogn-